

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 729/06
14.06.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića i Slobodana Dražića, članova veća, u parnici iz radnog odnosa tužioca AA protiv tuženog "BB", radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. I br. 2500/05 od 09.09.2005. godine u sednici veća održanoj dana 14.06.2006. godine doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE rešenje Okružnog suda u Beogradu Gž. I br. 2500/05 od 09.09.2005. godine i rešenje Prvog opštinskog suda IX P 1-970/04 od 28.04.2005. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu IX P 1-970/04 od 28.04.2005. godine, odbačena je tužba tužioca AA od 29.01.2004. godine.

Rešenjem Okružnog suda u Beogradu Gž. I br. 2500/05 od 09.09.2005. godine odbijena je žalba tužioca kao neosnovana i potvrđeno rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu IX P 1 br. 970/04 od 28.04.2005. godine.

Protiv drugostepenog rešenja tužilac je blagovremeno izjavio reviziju, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka te je predložio da se drugostepeno i prvostepeno rešenje ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Ispitujući pobijano drugostepeno rešenje u smislu člana 386. i 400. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/04 od 22.11.2004. godine) Vrhovni sud Srbije je našao da je revizija tužioca osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je dana 29.01.2004. godine tužilac Trgovinskom sudu u Beogradu podneo tužbu protiv tuženog "BB" kojim zahtevom je tražio da se obaveže tuženi da mu prizna radni staž za vreme za koje nije radio od 11.10.1989. do 09.11.1990. godine u skladu sa stručnom spremom po sadašnjoj ceni rada kao i da se tuženi obaveže da tužiocu isplati sve troškove spora. Rešenjem Trgovinskog suda u Beogradu P br. 2741/04 od 21.10.2004. godine u stavu jedan odlučeno je da se Trgovinski sud u Beogradu oglašava stvarno nenadležnim za presuđenje u navedenoj pravnoj stvari a u stavu drugom da se nakon pravnosnažnosti rešenja spisi predmeta dostavljaju Prvom opštinskom sudu u Beogradu kao stvarno i mesno nadležnom sudu. U toku postupka pred prvostepenim sudom je dalje utvrđeno da je presudom prvostepenog suda P 1 br. 2190/02 od 15.04.1998. godine, u parnici tužioca AA protiv tuženog "BB" stavom 2. odbačena tužba tužioca u delu u kome je tražio da tuženi prizna trajanje radnog staža tužiocu u vremenu od 17.10.1989 godine pa do 09.11.1990. godine kao nedozvoljena. Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. I br. 821/98 od 18.11.1998. godine potvrđena je presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu P 1 br. 2190/92 od 15.04.1998. godine u stavu prvom i četvrtom izreke a žalba tužioca je odbijena kao neosnovana.

Okružni sud u Beogradu je potvrdio rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu kojim je odbačena tužba tužioca u ovoj pravnoj stvari, nalazeći da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je odbacio tužbu tužioca, jer su bili ispunjeni uslovi da se odbaci tužba tužioca zbog presuđene stvari s obzirom da je u postavljenom tužbenom zahtevu tužioca u ovoj parnici već pravnosnažno odlučeno presudom prvostepenog suda P 1 br. 2190/92 od 15.04.1998. godine i odbačena tužba tužioca protiv istog tuženog u delu za priznanje radnog staža za period od 17.10.1989. godine pa do 09.11.1990. godine.

Vrhovni sud nalazi da izloženo pravno stanovište nižestepenih sudova nije pravilno.

Presudom prvostepenog suda P 1 br. 2190/92 od 15.04.1998. godine u stavu dva odbačena tužba tužioca u delu u kome je tražio da tuženi prizna trajanje radnog staža tužiocu u navedenom vremenu kao nedozvoljena iz razloga što se radi o zahtevu o kome sud nije ovlašćen da odlučuje, shodno članu 16. tada važećeg Zakona o parničnom postupku.

Prema odredbi člana 346. stav 1. i 2. sada važećeg Zakona o parničnom postupku propisano je da presuda koja se više ne može pobijati žalbom postaje pravnosnažna ukoliko je njome odlučeno o zahtevu tužbe ili protivtužbe, a da sud po službenoj dužnosti vodi računa tokom celog postupka da li je stvar pravnosnažno presuđena i ukoliko utvrdi da postoji takav slučaj odbaciće tužbu.

U konkretnom slučaju ne radi se o presuđenoj stvari, jer je navedenom prvostepenom presudom u stavu dva izreke presude tužba odbačena rešenjem zbog nenadležnosti suda za upis radnog staža, te samim tim nije

meritorno odlučeno o postavljenom tužbenom zahtevu u tom delu. Sledstveno tome odredbe Zakona o parničnom postupku koje se odnose na procesnu smetnju presuđenosti (resjudikata) ne mogu se primeniti i na rešenje o odbacivanju tužbe sa navedenih razloga.

To su razlozi zbog kojih je na temelju odredbe člana 405. stav 1. Zakona o parničnom postupku a u vezi člana 412. stav 5. sada važećeg ZPP odlučeno kao u izreci. U ponovljenom postupku prvostepeni sud će imati u vidu primedbe izdate u ovom rešenju i saglasno tome oceniti da li ima mesta vođenju postupka po tužbi za upis radnog staža.

Predsednik veća – sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn